

[Arbejdsministeren]

Den opfattelse deler regeringen ikke. Vi har den opfattelse, at der, hvis man skal give støtte til erhvervslivet som led i kompensationen, bør være mulighed for at se det i sammenhæng med det, som i hvert fald de fleste partier i folketinget stadig anser for en vigtig opgave, nemlig løsning af lære- og praktikpladsproblemet.

Hvad angår spørgsmålet om forlig eller ikke forlig, er der ingen tvivl om, at partierne opfatter det tidligere forlig lidt som et menukort: de tager de forslag, som de er tilfredse med, og vil binde de andre partier op på dem, medens de tager dem ud, som de ikke er så begejstrede for.

Jeg har den opfattelse, at vi må tage vores udgangspunkt i, at der foreligger en aftale, som formelt ikke er gældende længere, men som alligevel er et udgangspunkt for de drøftelser, der skal være os imellem, og så må vi bekræfte det i en ny aftale eller justere aftalen i lyset af det, vi nu ved, bl.a. jo, at beløbene er ændret, fordi ordningen ikke kommer til at virke på helårsbasis.

Jeg kunne ikke lide, at hr. Hans Jørgen Holm var med til at lægge OECD-rapporten for had her i folketinget. OECD-rapporten indeholder mange meget fornuftige og kloge ting, men hr. Hans Jørgen Holm fremdrog kun et mere tvivlsomt aspekt af OECD-rapporten, nemlig spørgsmålet om dagpengesatsens højde. Jeg har sagt i OECD, jeg har sagt det her, og jeg vil gerne sige det andre steder, at vi ikke har nogen dokumentation for, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste betyder, at folk er mindre arbejdsvillige her i landet end andre steder, og der er heller ingen påvisning af, at den højeste dagpengesats påvirker lønudviklingen.

Men for at genoprette OECDs renommé lidt forstår jeg, at hr. Hans Jørgen Holm er enig med OECD, og derfor vil jeg gerne kvittere for, at hr. Hans Jørgen Holm så også er enig i, at forudsætningen for en virkelig indkomstpøolitik er gennemførelsen af en effektiv overskudsdelingsordning. Det tilsagn vil jeg gerne sige hr. Hans Jørgen Holm tak for. Jeg tror altså, vi skal være lidt varsomme med at plukke enkelte aspekter ud af OECD-rapporten på disse felter.

Hvad angår det konkrete spørgsmål, hr. Hans Jørgen Holm rejste, og som han også har rejst over for mig skriftligt, vedrørende hvad A-kasserne kan og ikke kan i henseen-

de til at bruge kartoteker og udsende materiale, har jeg selvfølgelig bedt arbejdsdirektoratet om at kigge på sagen, da vi fik hr. Hans Jørgen Holms henvendelse. Arbejdsdirektoratet har senest her i januar måned over for arbejdsløshedskasserne indskærpet det formål, som begrænser deres aktivitet, nemlig at de alene kan beskæftige sig med at sikre erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i tilfælde af ledighed.

Der er ingen tvivl om, at de må begrænse deres aktiviteter til det, og jeg tror, hr. Hans Jørgen Holm selv er klar over, at der ikke har været tale om statspenge i forbindelse med den sag, hr. Hans Jørgen Holm henviste til, idet A-kasserne jo selv betaler deres administrationsomkostninger.

Så vil jeg sige til fru Lilli Gyldenkilde, at vi selvfølgelig gerne vil diskutere spørgsmålet om den fremtidige efterlønsordning, også 60 pct.s problemet. Jeg tror, fru Lilli Gyldenkilde misforstod fru Jytte Andersen lidt angående dette med de sociale ydelser. Der er en meget lille gruppe efterlønsmodtagere, som på grund af familiemæssige situationer, f.eks. på grund af store boligudgifter, er ringere stillede end selv folk på den almindelige førtidsfolkepension. Det hænger ikke sammen med, at de får mindre end 2.700 kr. om måneden. Tværtimod er efterlønsordningen på 60 pct. næsten 5.000 kr. om måneden, som selvfølgelig ikke er noget fyrsteligt beløb, men altså dog er betydeligt over de 2.700 kr. Det hænger sammen med en række af de tillæg, der findes til pensionsydelser: ægte-skabstillæg, boligydelse osv. Jeg synes ikke, der er noget forkert i, at man giver denne meget specielle gruppe en bedre mulighed for, hvis de selv ønsker det, at gå over på en for dem mere fordelagtig ordning, og andet og mere tror jeg ikke der lå i fru Jytte Andersens indlæg her.

Hr. Lawaetz lagde jo nærmest op til, at vi skulle afskaffe efterlønsordningen, og det synes jeg er et regulært standpunkt, som man efter min mening dårligt kan sympatisere med, men som man dog i hvert fald kan respektere. Men argumenterne var lidt svære at forstå. Hr. Lawaetz sagde, at dette forslag alene ville betyde en lønfordyrelse på 3.000 kr. for den enkelte virksomhed. Ja men hvad betyder dette forslag? Det betyder, at der for det antal ansatte, en arbejdsgiver har, skal betales 380 kr. mere om året - ikke om må-